

Statsministerens kontor
20. juni 1990

Statsminister Jan P. Syse

FERDIGSTILLELSE AV PÅBYGGET, HØYBLOKKEN

Jeg er glad for denne anledningen til å takke Statens bygge- og eiendomsdirektorat for arbeidet. Ikke minst for at budsjetttrammen ble holdt. Jeg setter pris på det. Vi gjentar og gjentar her oppe fra at andre skal holde seg innenfor sine rammer. Da ville det ikke vært bra om statsministeren hadde klatret utenpå sine egne.

Særlig ikke så høyt over bakken.

Jeg vet at rammene har vært stramme. Den daværende borgerlige opposisjon bestemte at de skulle være det. I Stortinget hadde vi et annet syn på statsministerens behov enn vi har her på Statsministerens kontor. Jeg har fått et notat fra Berggrav hvor dette blir formulert meget diplomatisk: Jeg siterer:

"Resultatet kunne kanskje blitt enda bedre om ikke økonomien hadde tvunget frem et revidert og noe mindre bygg underveis, men det lar vi ligge nå."

Jeg skal la det ligge.

Det har tatt flere regjeringsperioder å få dette til. Kåre Willoch tenkte tanken, Gro Harlem Brundtland skred til handling, og jeg mottok resultatet. Noen vil kalle det å høste fruktene. Andre vil si at det viser hvor liten innflytelse en statsminister egentlig har. En dag kommer noen og sier at her skal du være - det har dine forgjengere og administra-

sjonen bestemt for deg. Lydige som vi er, så adlyder vi.

Det er en ganske spennende side ved livet som statsminister å bli innført i den moderne tid på denne måten. Det gir en romfartsfølelse som jeg ikke riktig har hatt siden jeg som gutt satte meg inn i Lyn Gordon og livet på planeten Mongo. Jeg er ikke helt sikker på at jeg selv ville ha planlagt alle detaljer i dette spesielle romskipet på akkurat denne måten. Men jeg føler at kontakten bakover til min egen tid er blitt bedre etter at vi har hentet frem bysten av statsminister Frederik Stang. Den buede veggen bak ham ser straks rettere ut.

Jeg har visse planer om hvordan min etterfølgers kontor skal se ut. Jeg tror det kan bli riktig stort og flott. Og med bokhyller.

Men det er et stort arbeide som er utført. Stort, nødvendig og vanskelig. Departementene under oss skulle holdes i gang mens ombyggingen her oppe pågikk. Det skal god planlegging og stor improvisasjonsevne til å gjennomføre en slik operasjon. Da er det bemerkelsesverdig at ikke bare budsjettet, men også tidsfristen ble holdt. Begge deler er et eksempel til etterfølgelse for Regjeringens medlemmer, jeg minner dem stadig om det.

Forvaltningstjenestenes innsats må jeg også få nevne. Det er mye som krevet stor innsats derfra for at vi kunne funksjonere uten avbrudd. Ved flyttingen fungerte teknisk utstyr, telefoner og alt annet til siste time på fredagen, og fra første time på mandagen.

Til sist: En takk til kontorets eget personale for innsatsvilje og pågangsmot. Flyttingene til og fra må jo ha gitt problemer. Men jeg har ikke registrert

noen som ikke har tatt dette med godt humør. Og for egen del: Den service som har blitt gitt meg av mine medarbeidere har vært enestående. Alt flyttarbeid har skjedd nesten uten at jeg har merket det, jeg er bare blitt flyttet selv. Og til et høyere nivå.

Alt i alt: Vel blåst. Vel bygget. Og igjen - en takk til alle som har stått på for å få dette gjennomført.